

Kammarrätten

RÄTTSFALL

Av arbetsgivare erhållet resebidrag för studier utgör skattepliktig intäkt

En kvinnlig socialvårdstjänsteman (kommunalanställd), här kallad N., upptog i sin år 1949 avgivna självdeklaration under förvärvskällan tjänst ett belopp av 1.000 kr., utgörande av kommunen erhållet resebidrag för studier, samt yrkade under rubriken avdrag för kostnader för intäkternas förvärvande avdrag för resekostnader med samma belopp.

Vederbörande TN vägrade ifrågavarande avdrag under motivering att studiekostnader icke vore avdragsgilla.

N. besvärade sig häröver hos vederbörande PN med yrkande om omprövning; i besvärsskriften anförde N. bl. a. följande: N. hade sommaren 1948 åtnjutit tre och en halv månaders tjänstledighet från sin befattning för att i utlandet bedriva socialvårdsstudier, särskilt med hänsyn till N:s eget arbetsområde. Dessa studier, för vilka N. ansett sig behöva taga i anspråk även sin i relation till tjänstledigheten avkortade semester, hade uteslutande avsett vidareutbildning och förkovran i hennes yrke. N. hade under sin tjänstledighet för detta ändamål ej uppburit någon lön men tilldelats "resebidrag" å 1.000 kr. N. hade trott sig med full rätt i deklarationen kunna begära motsvarande avdrag för

resekostnaderna, isynnerhet som den anslagsbeviljande myndigheten i samband med att bidraget tilldelats henne icke på något sätt låtit henne förstå, att detsamma skulle komma att väsentligen reduceras genom skatteavdrag. N. hade därför räknat med att oavkortat få förfoga över detta för täckandet av hennes stora studiekostnader så värdefulla bidrag.

Vederbörande TI fann i likhet med TN N. icke vara berättigad till berörda avdrag och hemställde, att TN:s beslut måtte fastställas.

Genom beslut den 26 nov. 1949 fann PN skäligt medgiva N. ifrågavarande avdrag. — Emot beslutet reserverade sig en av PN:s ledamöter med yrkande att vid det förhållandet, att fråga vore om icke avdragsgilla studiekostnader, TI:s hemställan borde bifallas.

Över PN:s beslut anförde TI besvär hos KR under yrkande att N:s taxeringar måtte höjas i enlighet med TI:s hos PN gjorda hemställan.

Över besvären avgav N. förklaring, däri hon vidhöll sin ovannämnda uppfattning.

Genom utslag den 26 sept. 1951 fann KR skäligt bifalla de av TI anförda besvären.

Jfr RÅ 1936 not 212 och 1938 not 272.